

at den nuværende Organisation for Mejerierne blev fritagen for denne Opgave, at der blev spurgt lidt først ude omkring, om man, efter hvad der er foregaaet i de sidste Aar paa dette Omraade, endnu vil anerkende dem og endnu vil have dem til at gøre disse for Landbruget saa vigtige Indstillinger. Hvis man vil det, saa er jeg villig til at lægge Indstillingen i deres Haand.

Der er noget, jeg ønsker at faa flyttet fra Motiverne over i Lovforslaget, nemlig Bestemmelsen med Hensyn til Udtagelsen af Prøve af Mælk. Jeg anbefaler paa det bedste, at den sker paa Mejeriet. Dersom det ikke sker paa Mejeriet, lægge vi Grunden til en Mistænksomhed mellem Mejeristen, Leverandørerne og de kontrolerende. Nej, lad det ske paa selve Mejeriet, hvor Mejeristen staar paa den ene Side, Kontrollen paa den anden. Lad dem udtage Prøven der, gøre Forsøget, forsegle det, dersom det viser sig, at Mælken har Fejl, og saa sende den ind til Undersøgelse. Saa tror jeg, vi blive fri for en hel Del Ubehageligheder, vi ellers maa faa.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Valens Pasteurisering skal jeg fatte mig kort. Jeg udtalte mig bestemt imod den i Fjor og er lige saa bestemt imod den i Aar. Der er to Punkter, jeg vil omtale. Det sidste behøver jeg egentlig ikke at komme ind paa, thi det har den foregaaende Taler tydeligt fremsat. Det er dette, at vi ikke kunne lade os nøje med disse Forsøg med Marsvin. At man kan faa en hel Del Marsvin slaaet ihjel paa en nem Maade, tvivler jeg ikke om, men det vil jeg ikke tage for godt som Bevis. Nej, vi maa gaa den naturlige Vej, som er Fodringsforsøg. Vi maa, som der blev sagt før, have foranstaltet nogle Fodringsforsøg med Svin, der fodres med Valle fra et vist Tidspunkt, nemlig det, hvor Landbrugerne begynde at give deres Svin Valle — det begynde vi ikke med lige fra Begyndelsen, naar vi have faaet de smaa Grise hjem, men hen i 3—4 Maaneders Alderen — og andre Svin, som ikke fodres med Valle. Viser det sig saa, at der virkelig er en betydelig Smittetfare, skal jeg bøje mig, men Marsvinshistorien bøjer jeg mig ikke for. Det er en nem Sag paa kunstig Maade at anstille Forsøg og saa ville bilde os ind, at det er naturligt Forsøg, hvad det ikke er.

Det andet Punkt er Bekostningen. Man har raabt paa, at det var en Bagatel, kun at stikke et Rør ind gennem et

Varmekar, saa var man færdig. Jeg vilde nu ønske, at den ærede Minister vilde paatage sig at forespørge hos de ostelavende Mejerier i Landet, hvad det vil koste for hvert enkelt Mejeri, saa vil han faa at se, at det ikke vil indskrænke sig til hverken 20 Kr. eller nogle faa Hundrede Kr., men det vil komme op paa mellem 1,000 og 1,500 Kr. for hvert Mejeri, der laver Ost, og det er ikke saa lille en Udgift. Endvidere vil han faa at vide, at der bliver et meget større Arbejde paa selve Mejeriet, altsaa større Udgift til Dampudfoldning og Arbejdskraft, og ogsaa det skal regnes med. Jeg er vis paa, at dersom vi fik alt stillet op fra de enkelte Mejerier, vilde man se, at Omkostningen er ikke saa ringe, at man kan se bort fra den, men at den virkelig er saa betydelig, at man vil betænke sig paa at lægge den Byrde over paa Mejerierne sammen med saa mange andre. Jeg haaber, kort sagt, at vi ved denne Lovgivning saavel som ved vor Lovgivning i det hele ville vare os for at tage Ansvar et bort — jeg tror, vi ere inde paa det i mange, mange Retninger — fra den enkelte og de enkelte Institutioner og lægge det over paa Staten. Derved bliver der en saadan Jævnhed og Almindelighed, at det hele render ud i Sandet. Nej, lad os holde Personligheden frem overalt, hvor den kan gro, thi den er den bedste Drivkraft i alt, hvad vi foretage os.

Dinesen: Fra nogle Sider har man henledet min Opmærksomhed paa det ønskelige i, at Mælk, som indføres fra Udlandet, blev medtaget i 2det Afsnit af Lovforslaget, hvor de Fødemidler omhandles, som ere Genstand for Kontrol ved Indførselen. Uagtet jeg indser Vanskeligheden ved, at denne flydende Vare, som Mælk er, underkastes Kontrol paa lignende Maade som de faste Varer, der i dette Afsnit ere omtalte, har jeg ikke kunnet andet end imødekomme dem, som have fremsat deres Henstilling til mig, ved at nævne dette Forhold og befordre denne Henstilling til Landbrugsministeren og til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre.

Da jeg har Ordet, maa jeg maaske ligesom forskellige andre Medlemmer gøre en Bemærkning om den Betegnelse, der angaar Smørrets større eller mindre Vandholdighed. Det er en given Sag, at naar man vil fastsætte en eksakt Vandholdighedsgrænse, forudsætter man, at alt Smør er vandholdigt lige fra 1 pCt. og, jeg havde nær sagt, til 99 pCt.; men kunde man da ikke fastslaa den Grænse, man